

امیر قلعه نویی: این تیم شایسته صعود بود

17 تیر 1405

سرمربی تیم ملی فوتبال ایران پس از حذف این تیم از رقابت های جام جهانی ۲۰۲۶ اولین واکنش رسمی مجازی خود را نشان داد.

امیر قلعه نویی پس از حذف تیم ملی فوتبال ایران از مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ با ۳ تساوی متوالی واکنش اینستاگرامی نشان داد.

سرمربی تیم ملی فوتبال در بخشی از نوشته خود عنوان کرد: «کاش قدرتی داشتم که بعد از گل شجاع، زمان را همان جا متوقف کنم؛ تا شادی آن لحظه برای همیشه روی صورت مردم ایران بماند.

کاش می توانستم چند سانتی متر آفساید را پاک کنم، یا توپهایی که به تیر خوردند را به گل تبدیل کنم. کاش این جام جهانی، یک صعود به مردم ایران بدهکار نمی شد.

باور کنید این تیم شایسته صعود بود، همان طور که دنیا ما را باور کرد.

آن لحظه که در اوج جنگ بچه ها را به اردو دعوت کردم، با خودم گفتم شاید خیلی ها به خاطر تنها گذاشتن خانواده، خطرات جنگ، سختی و دشواری های راه نیابند. اما با همه آمدند، با عشق تمام به وطن؛ اکثراً نزدیک به ۴۰ ساعت زمینی در راه بودند. اما هیچ کس جا نزد. هیچ کس نگفت نمی توانم.

هر کدام شان با دل نگرانی عزیزانشان تمرین کردند. خیلی ها شبها با صدای اخبار خوابیدند و صبح با نگرانی از حال خانواده هایشان از خواب بیدار شدند، اما وقتی پای کار می رسید، تنها چیزی که دیده می شد غیرت، تعهد و عشق به پیراهن ایران بود. آن ها یاد گرفتند دردهای شخصی شان را پشت در زمین تمرین بگذارند و فقط برای مردم کشورشان بجنگند، همان طور که بی ریا و بی تکلف پا به پای مردم، پرچم سهرنگ مقدس ایران را وسط میدان و خانه دشمن به اهتزاز درآوردند.

و حیف... حیف که شرایط هم با ما یار نبود. جنگ، تعطیلی لیگ، از بین رفتن بازی های دوستانه، مشکلات ویزا و ددرسهای فراوانی که میزبان بیشتر از همه برای ما تدارک دیده بود، همه دست به دست هم داد تا در آغاز جام آن تیمی نباشیم که برای ساختنش ماهها تلاش کرده بودیم. اینها بهانه نیست؛ فقط دلم می خواست مردم ایران بدانند این تیم از چه مسیری به جام جهانی رسید.

هیچ کس از بیرون، خستگی این راه را ندید. کسی اشکهایی را که بعد از تمرینها ریخته شد، ندید. کسی شبهایی را که بازیکنان با وجود خستگی باز هم برای بهتر شدن تلاش کردند، ندید.

نتیجه اما تنها چیزی است که روی تابلو می ماند؛ در حالی که پشت هر نتیجه ماهها رنج، امید، از خودگذشتگی و جنگیدن نهفته است.

امروز نمی‌دانم بیشتر شرمنده مردم ایران باشم یا شرمنده بچه‌های تیم ملی. چه فرقی می‌کند؛ این بچه‌ها هم فرزندان همین مردم هستند. آن‌ها با تمام وجود جنگیدند و من باور دارم بیشتر از این حق‌شان بود.»
کد مطلب